ČASOPIS PRE VŠETKÝCH KRESŤANOV

Víťazný život

2/2014

CIRKEV, V KTOREJ ŽIJÚ 3 GENERÁCIE

Konferencia viery 2014

(8–12)

4 ROKY V ÚŽASNEJ INDII

Mirkine misijné dobrodružstvo

(13–15)

SLOVO ŽIVOTA

9 EUR

Joyce Meyer

OD ZLOZVYKOV K DOBRÝM NÁVYKOM

14 návykov, ktoré ti pomôžu zlepšiť život

Opakovanie je matkou múdrosti – platí to aj pre vytváranie dobrých návykov a odbúravanie zlozvykov. Odborníci tvrdia, že zbaviť sa niečoho alebo si na niečo zvyknúť sa dá za mesiac. Spočiatku to možno bude ťažké, ale ak budeš usilovný a trpezlivý, dočkáš sa úspechu.
Vo vytváraní dobrých návykov nám bráni súčasná kultúra okamžitého uspokojenia. Všetko chceme mať hneď a neuvedomujeme si, že mnohé z dobrých vecí, po ktorých túžime, nedosiahneme iba chcením. Dobré návyky si osvoja iba vytrvalí ľudia, ktorí sa odmietnu vzdať.

Najdôležitejším návykom je naučiť sa dávať Bohu vo všetkom prvenstvo. Ďalším krokom je ochota pracovať na dosahovaní stanovených cieľov. Autorka pripomína, že ak nezaplatíme cenu za slobodu, budeme musieť platiť cenu za otroctvo.

167 strán, vychádza 1.7. 2014.
Ďalšie informácie nájdete na str. 6

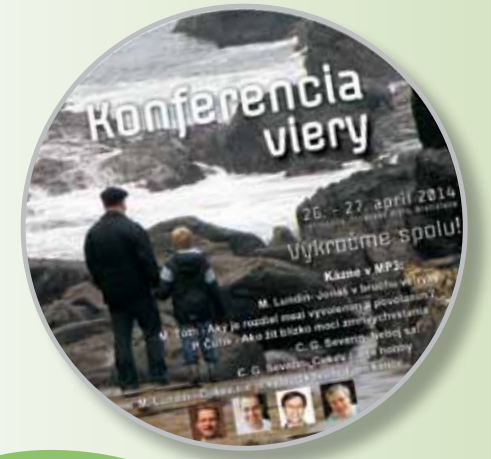

5 EUR *6 kázní na MP3*

KONFERENCIA VIERY 2014

Konferencia Slova života sa konala 26.-27.4. 2014 v Istropolise, v Bratislave. Viac sa o nej dočítate na str. 8 – 12.

- **Micael Lundin –** ***Jonáš v bruchu veľryby***
- **Miro Tóth –** ***Aký je rozdiel medzi vyvolením a povolaním?***
- **Peter Čuřík –** ***Ako žiť blízko moci zmŕtvychvstania***
- **Carl Gustaf Severin –** ***Neboj sa!***
- **Carl Gustaf Severin –** ***Cirkev nie je hobby***
- **Micael Lundin –** ***Cirkev nie je vyhliadková loď ani kanoe***

VÝHODNÁ AKCIA: OD ZLOZVYKOV K DOBRÝM NÁKUPOM!

Ak si objednáte do **31.7.** *Od zlozvykov k dobrým návykom* od Joyce Meyer a súčasne aj *Konferenciu viery 2014* na MP3, máte nárok na jednu **akúkoľvek ďalšiu knihu z nášho vydavateľstva s 50 % zľavou.**

Nakupovať môžete v Slove života, Tomášikova 30, 821 01 Bratislava,
tel: 02-20929311, slovozivota@slovozivota.sk alebo na eshope na www.slovozivota.sk
Posielame na dobierku za 2 Eurá

OBSAH

SKUTOČNÝ PRÍBEH
Služba deťom ma napĺňa
Marianna Polakovičová
str. 4–5

REPORTÁŽ
Príležitosť preskúmať zmysel života
Alfa kurz v Bratislave
str. 5

NOVÁ KNIHA
Od zlozvykov k dobrým návykom
Joyce Meyer
str. 6–7

REPORTÁŽ
Cirkev, v ktorej žijú tri generácie
Konferencia viery 2014
str. 8

ROZHOVOR
Ako pracovať s generáciami v cirkvi
Carl Gustaf Severin
str. 9-10

ROZHOVOR
Vízia pre cirkev v Európe
Micael Lundin
str. 11–12

REPORTÁŽ
4 roky v úžasnej Indii
Mirkine misijné dobrodružstvo
str. 13–15

SPRÁVY ZO SVETA
Alfa kurzy v britských väzniciach
str. 16

CIRKEVNÉ DEJINY
Husitské hnutie
str. 17

INZERCIA
Objednajte si kázania na mp3
str. 18

FOTOGALÉRIA
Konferencia viery 2014
Misia v Indii
Alfa kurz
str. 19

Fotka na titulke:
Mirka a študenti z Indie

AKO RASTIE ČÍNSKY BAMBUS...

Všetko, čo má život, rastie. Ježiš pripodobnil Božie kráľovstvo k horčičnému semienku, ktoré je najmenšie zo všetkých, a predsa z neho vyrastie veľká rastlina. Biblia tiež hovorí, že všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. Treba si uvedomiť, že kvalita sa nedá vždy objektívne zhodnotiť iba podľa toho, ako veci vyzerajú. Záleží aj od toho, v akom štádiu sa „rastlina" nachádza. Kľúčová je kvalita semienka a pôdy. Extrémnym príkladom je čínsky bambus, ktorý prvé štyri roky vôbec nerastie. Ale na piaty rok počas šesťdesiatich dní vyrastie do výšky neuveriteľných 30 metrov! Zdalo by sa, že tie štyri roky boli zbytočné a že vyrástol až počas dvoch mesiacov. Ten rast by sa však nikdy neudial bez štyroch poctivých rokov zalievania a trpezlivej starostlivosti o rastlinu, o ktorej by väčšina poznamenala, že sa neujala.

Všetko, čo je dnes „veľké", bolo kedysi malé. Každý úspešný človek ťa pravdepodobne môže vziať na exkurziu do vlastnej minulosti, ktorá je vydláždená aj zlyhaniami a sklamaniami. Keď sa pýtali ľudí, ktorým sa v živote nedarilo, prečo si myslia, že sa iným darí, odpovedali, že museli mať šťastie alebo bohatých príbuzných. Úspešní naopak pripisovali svoje víťazstvá tvrdej práci. O Thomasovi Edisonovi sa traduje, že žiarovku vynašiel až na tisíci pokus. Povedal, že pri výbere spolupracovníkov pripisuje talentu len jedno percento dôležitosti, ostatných 99 % tvorí ochota tvrdo pracovať. Abraham Lincoln mal za sebou plejádu neúspechov vrátane finančného bankrotu, psychického zrútenia či niekoľkých neúspešných kandidatúr na senátora a prezidenta. Keď sa ho novinári ironicky pýtali, čo hovorí na svoj ďalší neúspech, odpovedal: „To nebol neúspech, iba ďalší krok k naplneniu môjho cieľa!" Nakoniec sa stal prezidentom Spojených štátov a jedným z najslávnejších mužov histórie.

Chcem ťa povzbudiť, aby si sa v živote nevzdával! Život často nebýva „fér", no Ježiš Kristus je vždy na tvojej strane a chce ti pomôcť. Ktovie aká je tvoja budúcnosť? Možno mnohí nad tebou už zlomili palicu, ale Kristus o tebe stále sníva svoj sen, aby ti „dal šťastnú budúcnosť a očakávania tvojho srdca" (Jer 29:11). Ak dáš svoj život do jeho rúk, dokáže ho sformovať a rozvinúť lepšie ako ty sám.

Verím, že Boh má svoje plány aj pre Slovensko a Európu. Na prvom mieste nie je dôležitá kvantita, ale kvalita. Ak budeme dobrými semienkami pre Božie kráľovstvo, je len otázkou času, kedy začneme zaberať svoje okolie, regióny či národy pre Krista. Nesmieš sa na život pozerať iba podľa toho, čo sa vidí. Všetko, čo sa vidí, je len dočasné, rozhodujúce sú faktory, ktoré sa nevidia. Tie v konečnom dôsledku určujú kvalitu budúcej reality.

V najľudnatejšej krajine sveta, v Číne, odhadovali v roku 1949 len milión protestantských veriacich a komunistický diktátor Mao Ce-tung vyhlásil, že o niekoľko dekád bude v ich krajine kresťanstvo len v múzeách. V roku 2010, teda o 61 rokov neskôr, ich v Číne bolo 58 miliónov. Božie kráľovstvo nakoniec vždy víťazí!

Či sa to týka tvojich vzťahov, finančnej situácie, duchovného života alebo prielomu v tvojom meste, nevzdávaj sa! Uisti sa, že seješ kvalitné semienka a očakávaj, že Boh im dá vzrast. Ako múdro poznamenal apoštol Pavol: *„...ja som sadil, Apollo polieval, ale Boh dal vzrast, takže nie je ničím ani ten, kto sadí, ani kto polieva, ale Boh, ktorý dáva vzrast"* (1Kor 3:6,7).

Peter Adamec

Služba deťom ma napĺňa

MARIANNA POLAKOVIČOVÁ

Marianna študuje na filozofickej fakulte pedagogiku. V zbore Slovo života ju nevoláme inak ako Blonďa. Vždy usmievavá blondína sa s láskou venuje deťom v našej nedeľnej škole. Zmaturovala ako zlatníčka a dnes je pre tých, čo ju poznajú, pokladom, no aj ten musel Pán Ježiš „vybrúsiť".

Dedko sa so mnou pravidelne modlieval

Narodila som sa v Bratislave do veľkej rodiny. Moji rodičia ešte neboli zobratí, ja som bola ich jediné spoločné bábätko. Otec mal okrem mňa ešte dvoch synov a maminka ďalších dvoch synov a dcéru. Bývali sme v Starom meste na rušnej ulici a v byte nás bolo aj s dedkom dokopy deväť. Keď som mala asi tri roky, začala som sa vypytovať rodičov, prečo má maminka iné priezvisko ako tatinko. Možno som tým prispela k tomu, že sa napokon vzali, na svadbe som bola družičkou. Ako prvú ma kočíkoval môj brat Cyril, ktorý už dnes nežije. Žiaľ, bol závislý na drogách a na Štedrý deň, keď som mala štyri roky, nás navždy opustil. Druhý brat bol na tom podobne, ale chvála Bohu dnes žije. Veľa ho toho v živote stretlo a aj si párkrát „posedel". Tieto problémy vznikli aj preto, že predtým vyrastali v rodine, kde sa holdovalo alkoholu, otec má dodnes problémy s pitím. Súrodencov z maminkinej strany si pamätám ako mladých ľudí, ktorí chodili na rôzne brigády alebo boli na vojenčine. Všetkých som ich mala rada, a oni mňa tiež. Preto mi radšej o bratovej smrti ako dieťaťu nepovedali. Napriek tomu, čo som uviedla, mi rodinné zázemie a láska nikdy nechýbali. Pamätám si, ako sa dedko so mnou každý deň modlieval Otčenáš aj zdravasmária, ako ma každý deň brával do parku až do poslednej chvíle svojho života.

Verila som, že Boh je, že ma počuje a miluje, ale nikdy som nevedela, že s Ním môžem mať osobný vzťah.

Prvé Božie dotyky

V škole, keď prišiel na rad výber medzi etickou výchovou a náboženstvom, rodičia to nechali na mňa a ja som si zvolila náboženstvo. Ako dieťa som cítila, že Boh je a počuje ma, keď sa modlím. Nechala som sa pokrstiť v desiatich rokoch, dva dni pred prvým sv. prijímaním, neskôr som šla aj na birmovku. No až po obrátení som zistila, čo to vlastne tá birmovka mala byť. Celý ten čas som teda verila, že Boh je, že ma počuje a miluje, ale nikdy som nevedela, že s Ním môžem mať osobný vzťah. Neuvedomovala som si, že mi môže reálne pomôcť, keď ho poprosím a že ma vždy v ťažkej chvíli môže utešiť. Boh bol pre mňa niekto, kto ma stvoril, kto existuje vo večnosti, ale s kým sa azda ani nestretnem, pretože buď strávim veľmi dlhý čas v „očistci", alebo sa do neba vôbec nedostanem, pretože som hriešnik.

Turistický oddiel – môj most k Bohu

A ako som Boha spoznala? Začalo to prihlásením do turistického oddielu, kam ma pozvala moja kamarátka. Výlety aj schôdzky boli veľmi pekné a zaujímavé, našla som tam priateľov a svoje zázemie. Neodradila ma ani prvá stanová akcia, keď sme zablúdili a s ťažkými ruksakmi chodili päť hodín po lese. V tomto turistickom oddiele som zažila najkrajšie chvíle detstva. Keď som mala 15 rokov, začala som vypomáhať vedúcej a na žiadnej akcii som nechýbala. Čoraz viac ma ale udivovalo veľké úsilie a srdce našej vedúcej Naďky, ktorá do oddielu a práce s deťmi vkladala všetko. Kládla som si otázku, kde sa v nej tá ochota berie? Ako je možné, že tak miluje deti, ktoré si to nie vždy zaslúžia, ako je možné, že tomu venuje všetok svoj voľný čas a nič z toho nemá (za tento krúžok sa totiž neplatilo). Postupne sme sa veľmi zblížili a stali dobrými priateľkami.

Ako som odovzdala život Bohu

Netušila som, či Naďka verí v Boha, alebo nie, nekázala nám o Pánovi, len svedčila svojím životom. Jedného dňa v roku 2009 ma však pozvala na kresťanskú konferenciu. Na to, čo som tam zažila, nikdy nezabudnem. Prvýkrát som videla ľudí, ktorí milujú Pána celým srdcom, nehovoria o hlúpostiach, modlia sa v jazykoch. Rečníci hovorili o vzťahu s Bohom a o tom, ako je to reálne možné. V tej chvíli som zatúžila odovzdať Mu svoj život, a tak som aj učinila. Na výzvu prijať Krista som vyšla dopredu a modlila sa spolu s kazateľom jednoduchú modlitbu, v ktorej som vyznala, že verím v Ježiša Krista ako Spasiteľa

Bola som vo veku, keď ma lákala stará partia, alkohol, párty...

a prijímam ho do svojho srdca. Po konferencii ma Naďka začala brávať do zboru Slovo života v Dúbravke. Tu som spoznala nových kresťanov a čoraz viac som začala spoznávať Boha.

Začala som pociťovať, čo sa Bohu nepáči a z čoho má radosť

No hneď po obrátení sa ešte nezmenilo všetko. Trvalo to nejaký čas, bola som vo veku, keď ma lákala stará partia, alkohol, párty.... Postupne som ale začala pociťovať, že toto sa Bohu nepáči. Začal mi ukazovať, že spasená síce som, ale niektoré veci ho zarmucujú. Až s odstupom času si naplno uvedomujem, ako som sa zmenila, ako sa zmenili moje koníčky či spôsob trávenia voľného času.

Odkedy poznám Pána, môj život sa mení. Zďaleka nie som dokonalá a stále robím chyby, ale už žijem s vedomím, že je tu Boh, ktorého poznám, ktorý ma miluje, je môj pomocník, radca, utešiteľ. Chcem Mu byť stále bližšie a bližšie a napĺňať Jeho plány, ktoré má pre mňa pripravené. Odkedy chodím s Pánom, venujem sa službe deťom. Cítim k nim lásku, zbieram skúsenosti a stala som sa jednou z učiteliek nedeľnej školy v našom zbore, zapájam sa do *Operácie vianočné dieťa*, vypomáham pri detských táboroch a pracujem aj s deťmi, ktoré nechodia do cirkvi. Je pre mňa veľmi dôležité, aby našli správnu cestu podobne, ako som ju našla aj ja. Túto službu mi Pán dal na srdce a veľmi ma napĺňa.

Príležitosť preskúmať zmysel života

ALFA KURZ v Bratislave

Alfa kurzy začali v anglikánskom kostole v Kensingtone v západnom Londýne v roku 1977 s cieľom občerstviť a pomôcť obnoviť základy kresťanstva pre vlažných kresťanov. Farár Nicky Gumbel však zmenil ich zacielenie najmä na ľudí, ktorí sa s kresťanstvom chcú oboznámiť. S úžasným úspechom začali meniť tisíce zatvrdnutých ateistov na odovzdaných kresťanov. Kurzy sa organizujú už v 169-tich krajinách v približne 66 000 kresťanských zboroch. Absolvovalo ich viac ako 24 miliónov ľudí.

Skrátenú verziu *Alfa kurzu* sme robili už niekoľkokrát, ale prvý raz v našich nových priestoroch na Tomášikovej 30. V kaviarni vzniklo veľmi príjemné prostredie, ochotní ľudia zo zboru vždy pripravili chutné jedlo. Kurz pravidelne navštevovalo okolo 50 ľudí, z ktorých polovicu tvorili hostia, ktorí ešte len hľadajú odpovede na otázky o viere. Počas šiestich stretnutí mali príležitosť preskúmať zmysel života, otvorene vyjadriť svoj názor pri diskusii a zakúsiť Božiu moc aj na následnom stretnutí na chate v Modre, kde sme sa zamerali na osobu a pôsobenie Ducha Svätého.

Účastníci kurzu povedali o Alfe:

„Je dobrým prameňom, skvelým zhrnutím toho, čo mnohí z nás už zažívajú a čo v srdci očakávajú.“ *Miro*

„Božie pravdy sú podané takým spôsobom, že sú aj po rokoch občerstvením a povzbudením.“ *Samuel*

„Vzácny čas s vyučovaním o faktoch, ale tiež duchovných pravdách, ktoré nám v živote pomôžu duchovne rásť a šíriť Božiu lásku.“ *Ľubka*

„Som veľmi vďačný za všetkých hudobníkov a najmä za speváčky Danku a Katku.“ *Martin*

TÉMY

Kto je Ježiš?
Prečo Ježiš zomrel?
Je Biblia dôveryhodná kniha?
Ako získať vieru?
Uzdravuje Boh aj dnes?
Ako nás Boh vedie

Joyce MEYER Od zlozvykov k

„Víťazstvo je zvyk; žiaľ platí to aj o prehre. Ak sa raz naučíš vzdávať, stane sa ti to zvykom.“
Vince Lombardi

Joyce MEYER je celosvetovo uznávanou kresťanskou spisovateľkou, autorkou takmer stovky kníh. Na Slovensku si veľkú popularitu získali tituly: *Sila myšlienok, Ako zvládať svoje emócie* a *Drž si jazyk na uzde*. Jej rozhlasové a televízne vysielanie *Enjoying Everyday Life* sledujú milióny divákov po celom svete a konferencií sa zúčastňujú desaťtisíce ľudí. Prichádzame s ďalšou knižnou novinkou, ktorá je pre súčasnú dobu veľmi aktuálna. Všetci máme isté návyky; niektoré dobré, iné nie. Dodržiavanie dobrých nám prospieva, pretože do života prinášajú radosť a silu; zlozvyky nás oberajú o pokoj a bránia v dosahovaní úspechu. Zlozvykov by sme sa najradšej zbavili lusknutím prstov, také jednoduché to však nie je.

Prinášame vám úryvok z prvej kapitoly, ďalšie podrobnosti o knihe nájdete na strane 2.

Anatómia zvyku

Zvyky nadobúdame opakovaním a keď si ich osvojíme, vykonávame ich nevedome alebo s minimálnym úsilím. Najprv ich formujeme my, neskôr ony formujú nás. O tom, akými ľuďmi budeme, rozhodujú veci, ktoré robíme pravidelne. Nenechaj sa oklamať myšlienkou, že nemáš na to, aby si zmenil svoje správanie. Pravda je totiž taká, že ak skutočne chceš, dokážeš všetko zmeniť. Prinajmenšom splníš Božiu vôľu. A práve tým sa chcem v tejto knihe zaoberať.

Zistila som, že ak sa sústredím na dobré veci, ktoré potrebujem a chcem dosiahnuť, pomáha mi to prekonať zlé, ktoré nechcem robiť. Apoštol Pavol v Liste Rimanom 12:21 hovorí, že zlo prekonáme dobrom. Tento verš bude jedným zo základných textov, ktoré nás budú sprevádzať na našej ceste. Druhý citát sa nachádza v Liste Galaťanom.

„Žite podľa Ducha a nebudete spĺňať žiadosti tela“ (Gal 5:16, Ekum. pr.).

Ak sa budeš zameriavať na zlo, ktoré páchaš, nepomôže ti to robiť dobro, po ktorom túžiš. To je dôležitá biblická pravda. Dobro je silnejšie než zlo, svetlo dokáže pohltiť tmu a život víťazí nad smrťou. To, čo Boh ponúka, je vždy silnejšie než satanove ponuky. Diabol chce, aby nás ovládali zlozvyky, ale Božou vôľou je, aby sme nasledovali Ducha Svätého a nechali sa ním viesť ku krásnemu životu, ktorý nám Ježiš získal svojou smrťou na kríži. A krásny život tvoria dobré návyky.

Pri rozvíjaní a odbúravaní návykov je dôležité zamerať sa na to, čo chceme urobiť, nie na to, s čím chceme prestať.

Pri rozvíjaní a odbúravaní návykov je dôležité zamerať sa na to, čo chceme urobiť, nie na to, s čím chceme prestať. Napríklad, ak sa prejedáš a chceš sa naučiť správne stravovať, nemysli celý čas na jedlo! Neprezeraj si kuchárske knihy s obrázkami dezertov, na ktoré sa ti hneď začnú zbiehať slinky. Namiesto toho si prečítaj dobrú knihu o zdravom stravovaní. Zamestnávaj myseľ niečím užitočným, aby sa netočila stále okolo jedla.

Ak sa chceš naučiť pravidelne cvičiť, nepremýšľaj a nehovor, aké je to ťažké, ale zameraj sa na výsledky, po ktorých túžiš. Iste, bude ťa to stáť čas, ktorého nemáš nazvyš, a spočiatku to bude aj bolieť. Keď som v roku 2006 začala prvý raz cvičiť pod dohľadom trénera (mala som vtedy 64 rokov), rozbolelo ma celé telo a myslela som si, že som chorá. Nasledujúce dva roky som mala pocit, že ma bolesť neopúšťa. Popravde, na niektorých partiách som stále cítila svalovicu. Nakoniec som sa z tohto pocitu začala tešiť, pretože vďaka nemu som vedela, že sa posúvam vpred.

Chceš sa dostať z dlhov? Nepremýšľaj a nehovor o tom, čo všetko si nemôžeš dovoliť, kým nesplatíš všetky dlhy. Nezameriavaj sa na negatívnu časť svojho cieľa, ale hovor o tom, aké to bude

dobrým návykom

úžasné, keď budeš slobodný spod bremena finančných dlhov.

Odmena je veľkou motiváciou pri dosahovaní úspechov. Predstav si odmenu, ktorá ťa čaká, keď dorazíš do cieľa, a budeš mať silu dosiahnuť ho. Nezaťažuj si myseľ negatívnymi myšlienkami, lebo prehráš skôr, než začneš bojovať. „Kam myseľ bočí, tam človek vkročí." Dbaj preto na to, aby sa tvoje myšlienky týkali viac toho, čo chceš dosiahnuť, než toho, čomu sa chceš vyhnúť.

Opakovanie

Opakovanie je základným prvkom vytvárania zvykov, či už dobrých, alebo zlých. Pri upevňovaní nového návyku je vhodné nechávať si na rôznych miestach poznámky, ktoré ti pripomenú, čo máš robiť. Pros o to aj Ducha Svätého, aby ti to tiež pripomínal. Biblia o Ňom hovorí, že nám v správny čas všetko pripomenie (Ján 14:26).

Moja dcéra Sandra často potrebuje počuť slová povzbudenia. Sú jej jazykom lásky, čo znamená, že sa cíti milovaná, keď ju ľudia povzbudzujú. Jej manžel Steve však týmto jazykom lásky nehovorí, preto mu na začiatku manželstva nenapadlo, že Sandru musí slovne povzbudzovať. Po niekoľkých výbuchoch plaču mu vysvetlila, aké je to pre ňu dôležité. Odvtedy si Steve značí do kalendára, že nemá zabúdať na pochvaly a komplimenty. A tým sa problém vyriešil! Pri vytváraní nového zvyku môže byť niekedy výborným začiatkom aj taká maličkosť, ako je automatická pripomienka.

Istý pán hovoril, ako sa pokúšal odnaučiť sa obhrýzať si nechty: okolo zápästia si omotal gumičku a vždy, keď sa prichytil pri svojom zlozvyku, potiahol ju a gumička ho pri náraze poštípala. Táto metóda mu nakoniec pomohla. Niektorí ľudia si na nechty nanášajú horkú tekutinu. Keď si podvedome začnú nechty obhrýzať, horká chuť ich od toho odradí.

Zvyk je niečo, čo robíme bez premýšľania. Ide o osvojený spôsob správania, ktorý vznikol pravidelným opakovaním. Údajne až 40 % všetkých našich činností má charakter zvyku.

Zlozvyky sú nepriateľmi, pretože nám bránia stať sa ľuďmi, akými chceme byť. Keď sa ťa nepriateľ pokúša zničiť, neľutuj ho. Pán Boh viedol Izraelitov do zasľúbenej zeme tak, ako nás chce voviesť do dobrého života, ktorý nám pripravil. Izraeliti sa po ceste stretli s mnohými nepriateľskými národmi, podobne ako my zažívame útoky nepriateľa. Boh Svojmu ľudu prikázal, aby nepriateľov bez milosti rozdrvil a neuzatváral s nimi žiadne zmluvy (5Moj 7:1-2). Podobne sa aj my správajme voči zlozvykom, ktoré nás zdržujú na ceste do cieľa. Nemajme s nimi zľutovanie a neúprosne proti nim zakročme. Hľadajme spôsoby, ako vykonať dobro, po ktorom túžime.

Nedaj sa oklamať a pochop, že zlozvyky ťa chcú obrať o plnohodnotný život, ktorý ti Pán pripravil.

Nedaj sa oklamať a pochop, že zlozvyky ťa chcú obrať o plnohodnotný život, ktorý ti Pán pripravil. Nemysli si: „O jeden zlozvyk viac či menej, netreba z toho robiť vedu." Ak budeš mať takýto názor, do boja so zlozvykmi sa pravdepodobne nikdy nepustíš. Namiesto toho si radšej povedz: „Tento zlozvyk je mojím nepriateľom, okráda ma o život, aký mi Ježiš pripravil, preto mu nedovolím rozrastať sa."

Theresa opakovane posúvala zvonenie budíka, preto pravidelne meškala do práce. Musela sa rozhodnúť: buď tento zlozvyk odbúra, alebo príde o zamestnanie. Rozhodla sa, že budík presunie na opačný koniec izby, takže bude musieť vstať z postele, aby ho vypla. Urobila aj ďalšie opatrenie: hneď ako vstala, upravila vankúš aj perinu, aby si pripomenula, že sa v žiadnom prípade nemôže znovu vrátiť do postele. Theresa sa takýmto spôsobom ostro postavila nielen proti svojmu zlozvyku, ale aj voči nepriateľovi.

Rhondin manžel vypil denne niekoľko pohárov plnotučného mlieka, kvôli čomu mu stúpla hladina cholesterolu v krvi. Rhonda mu do škatule od plnotučného mlieka postupne prilievala nízkotučné, až napokon pil iba mlieko so zníženým obsahom tuku. Teraz dokonca tvrdí, že plnotučné mlieko mu už vôbec nechutí. Tento príklad dokazuje, že si postupne dokážeme zvyknúť na niečo nové, čo je pre nás lepšie, a to aj bez toho, aby nám chýbalo to škodlivé, čomu sme predtým dávali prednosť.

Carolyn zvykla pri sledovaní televízie zjesť celý téglik maslovej plnky do koláčov. Takto za jediný večer prijala 3 380 kalórií. Uvedomila si, že takto to ďalej nejde, preto sa rozhodla pre radikálne riešenie: požiadala manžela, aby vyhodil každý téglik krému, ktorý by si kúpila. Nezabralo to, pretože sa potajomky prehrabala v odpadkovom koši a téglik vytiahla. Nakoniec manželovi kázala plnku z téglika vyhodiť a naliať doň prípravok na umývanie riadu. Až vtedy sa jej podarilo skoncovať s prejedaním sa krémom.

Cirkev, v ktorej žijú tri generácie

KONFERENCIA VIERY 2014

V bratislavskom Istropolise sme strávili dva dni nabité skvelými rečníkmi, vynikajúcimi chválami a stovkami hostí z celého Slovenska. Všetkých šesť posolstiev tvorilo nádherný celok a sú dostupné na mp3, ktoré si môžete objednať (viac na str. 2).

Hlavným rečníkom konferencie bol Carl Gustaf Severin. Jeho prvá kázeň v sobotu večer mala názov „Neboj sa!“. Carl rozprával veľa humorných zážitkov z vlastného života a potom ukazoval, ako Boh oslobodzuje zo strachu. Uprostred sĺz smiechu a pokánia sme vstupovali do novej slobody v Kristovi, ktorú veriaci na Slovensku tak potrebujú. V nedeľu ráno sme sa zišli v hojnom počte aj preto, lebo sa k nám pridali bratia a sestry z Bratislava City Church. Carl pokračoval v téme „Neboj sa...“ jej druhou časťou, „...len ver!“ Hovoril o dôležitosti generácií a úcte jedného k druhému. Mnohí sme sa zhodli na tom, že to bolo výnimočné prorocké slovo pre cirkev.

Micael Lundin zo švédskeho Őrebra je výborným učiteľom a misionárom telom i dušou. Kázal o Jonášovi v bruchu veľryby, o návrate k Božiemu povolaniu a o rapídnom šírení kresťanstva po celom svete.

Miro Tóth z Košíc nám slúžil spolu so svojou kapelou Tretí deň, pričom viedli chvály na troch zhromaždeniach. Výborné piesne a nádherná sloboda pri chválach nás znova privádzali do Božej prítomnosti. Miro kázal o rozdiele medzi povolaním a vyvolením a o dôležitosti odovzdania sa službe. Znova sme si uvedomovali, že každý z nás je v cirkvi potrebný.

Peter Čuřík, pastor zboru Slovo života, kázal o tom, ako žiť blízko moci zmŕtvychvstania a akú treba zaplatiť cenu. Ukazoval, ako Boh môže odvaliť aj tie najväčšie kamene z našich životov. Pri modlitbách sa Boh mnohých mocne dotýkal.

Zorganizovať takúto konferenciu stojí nemálo úsilia, ale výsledok je toho hoden. Sme radi, že sme mohli spolupracovať aj s kresťanmi z iných zborov, ktorí nám pomohli so zvukom i aparatúrou. Na konferencii hrala aj rómska kapela F6 z východu Slovenska, ktorá otvorila konferenciu radostnými chválami plnými Božieho slova. Neskôr slúžili aj naši hudobníci zo Slova života. Do chvál nás viedli Danka Vráblová a Marieta Fupšová a spolu s ostatnými priniesli do sály nádhernú atmosféru. V sobotu večer sme urobili veľkú zbierku, ktorú sme rozdelili na tri časti – chceli sme pomôcť Nadácii *Dobrá budúcnosť a nádej*, ktorá pomáha opusteným deťom v Ugande. Časť financií putuje aj do Uppsaly, odkiaľ sa misijná práca rozvíja do celého sveta. Zvyšok zostáva v našom zbore na sociálnu prácu s ľuďmi bez domova a na azylové domy. Táto služba sa za posledný rok veľmi rozvinula, o čom všetkých informovala Anka Debnárová spolu s Marekom Krajčím, výkonným riaditeľom KvM. Priestor sme dali aj pánovi poslancovi Škripekovi, neúnavnému bojovníkovi za rodinné hodnoty v našom parlamente. Všetkých prosil o modlitby za ľudí, ktorí majú v rukách moc, aj o našu dôveru vo voľbách do europarlamentu. Táto jeho túžba sa splnila, veríme, že od septembra bude hlasom všetkých kresťanov v Bruseli. Pestrý program mali aj deti, pre ktoré naši učitelia z nedeľnej školy pod výborným vedením vedúcej detskej služby Jayne Rybánskej pripravili hry, súťaže a Božie slovo podané tak, aby mu porozumeli. Účastníci konferencie využili aj možnosť vybrať si z pestrej palety kresťanskej literatúry, Martin Hunčár prezentoval svoju novinku *Zdravý životný štýl.* Konferenciu sme si naozaj užili a priniesla nám veľa radosti a múdrosti z Božieho slova.

Povedali po konferencii:

Staršia generácia, ktorá žije s Pánom už mnoho rokov, mi dáva nádej. *Martin, finančný poradca*

Páči sa mi, že denominačné bariéry padajú, brány sa otvárajú a spoločne bojujeme za mesto. *Pavol, podnikateľ*

Dostal som odpovede na otázky, ktoré som si pred konferenciou kládol. *Juraj, technický pracovník*

Ďakujem všetkým, ktorí nezištne pomáhali a darovali tak každému z nás ten najkrajší dar. *Martin, pastor*

AKO PRACOVAŤ S GENERÁCIAMI V CIRKVI

CARL GUSTAF SEVERIN

Carl Gustaf Severin prináša na konferenciu vždy čerstvé Božie slovo. S posolstvom evanjelia už precestoval viac ako 60 krajín a stal sa mentorom pre mnohých pastorov. Uprostred humoru dokáže prinášať hlboké Božie pravdy. Je neúnavným misionárom, ktorý ešte v deväťdesiatych rokoch precestoval bývalý Sovietsky zväz a videl zázraky, podobné tým, o ktorých čítame v Skutkoch apoštolov. Prečítajte si jeho knihu *Rusko si získalo naše srdcia* a budete šokovaní realitou Božej moci. Carl už oslávil šesťdesiatku a vstupuje do novej fázy života i služby. Aj o tom sa s nami podelil v tomto rozhovore.

Drahý Carl Gustaf, navštevuješ našu konferenciu každý rok a vždy si tvoju návštevu nesmierne vážime. Na nedeľnej bohoslužbe si ťa Pán znova mocne použil. Ako si to vnímal ty?

Myslím si, že to bolo naozaj dôležité zhromaždenie. Ako som povedal na bohoslužbe, túžim po tom, aby som, keď prídem jedného dňa pred Pána, mohol povedať: „Cirkev pre mňa nebola hobby, ale životom.“ Kristus dal svoj život za cirkev. Takto to chcem odovzdať aj svojim deťom a vnúčatám. Treba, aby sme robili všetko, k čomu nás Pán povolal v našej generácii. Zažívať osobné skúsenosti s Pánom nestačí. Musí sa nám podariť to preniesť do ďalšej generácie, do našich detí a mládeže. Istým spôsobom im potrebujeme odovzdať život, ktorý sami žijeme, aby získali vlastný „motor“ a vykonali pre Boha ešte väčšie veci než my.

Ako môžeme takýto prenos urobiť?

Podobným spôsobom ako pri remesle. Napríklad inštalatér alebo elektrikár má svojho učňa, ktorý ho pozorne sleduje a učí sa od neho. Nestačí ľuďom iba dávať lekcie z Biblie, musia s nami tráviť čas, aby videli, učili sa a zažívali veci tak ako my. V našich zboroch niekedy od seba príliš oddeľujeme jednotlivé služby, ako sú detská služba, mládež, domáce skupinky atď. Netvrdím, že je to zlé, no môže to spôsobiť, že sa stratí prepojenie. Zároveň si musíme uvedomiť, že žijeme vo svete, ktorý takejto generačnej segregácii napomáha. Preto je prorockým hlasom zasľúbenie z Malachiáša, kde Boh hovorí, že *„obrátiť srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov.“* Veľakrát za mnou prídu mladí ľudia a spontánne mi povedia: „Carl, mám ťa rád!“ Je to úžasný pocit.

Cestujú s tebou niekedy na misiu aj mladí?

Áno, ale chcem, aby toho bolo v budúcnosti viac. Ďalších dvadsať rokov svojho života chcem investovať do budovania mladej generácie. Veľmi to horí v mojom srdci a nič dôležitejšie vo svojom povolaní momentálne nevidím. Mám 60 rokov a stále sa cítim veľmi dobre. Mohol by som cestovať aj sám, ale musím premýšľať takto: „Kto príde po mne?“

Pastorovi Lunquistovi sa podarilo uviesť mnohých mladých ľudí do služieb v zbore bez toho, žeby vytlačil starších členov.

Povedz nám niečo o zbore Slova života v Uppsale. Bol tam ustanovený nový pastor Joakim Lunquist, ako to cirkev prijala, čo nového sa u vás deje?

Joakim sa stal hlavným pastorom zboru už pred rokom a doslova to „zvitalizovalo“ náš miestny zbor. Na nedeľné bohoslužby chodí až o 30 % viac návštevníkov ako predtým.

Sú to väčšinou mladí ľudia alebo imigranti?

Nie, práca s imigrantmi je našou ďalšou službou, no každú nedeľu prichádza okolo 300 nových mladých ľudí a rodín. Pastor Joakim Lunquist je skvelým komunikátorom a vizionárom. Napriek tomu, že veľa pracoval s mládežou, má tiež obrovský rešpekt voči staršej generácii; ľudí, ktorí majú nad šesťdesiat rokov, nazval VIP členmi zboru (Pozn. redakcie: V.I.P – z angličtiny Very Important Person, teda veľmi dôležitá osoba). Je tiež úžasné, že vyrástol v našom zbore a je pre nás ako Timoteus pre Pavla. Keď mal ešte len sedemnásť rokov, pamätám si, ako raz so mnou vycestoval na misijný výjazd. Pán mi vtedy povedal: „Tento muž raz bude jedným z lídrov Slova života.“ A dnes ním naozaj je! Po jeho ročnej pastorácii musím priznať, že jeho služba na mňa urobila hlboký dojem. Podarilo sa mu uviesť mnohých mladých ľudí do služieb v zbore bez toho, žeby vytlačil starších členov. Niekedy robíme tú chybu, že si myslíme, že starších musíme nahradiť mladšími, ale vôbec to tak nemusí byť. Mladších by sme mali pridávať, stavať po boku starších. Čím ďalej, tým viac si uvedomujem, že sme naozaj veľká rodina. Ako som dnes povedal aj v kázni, dobrá cirkev je taká, v ktorej dokážu spolunažívať tri generácie. V niektorých kresťanských kruhoch je taký trend, že treba zakladať mládežnícke zbory, ale problémom je, že aj oni raz

budú starší a čo urobíme potom? Vždy som rešpektoval starších veriacich. Osobne som stretol niekoľkých hrdinov viery, ako boli Lester Sumrall, Sten Nilsson, Kenneth Hagin, Bro Spetz, ktorý bol jedenásť rokov mojím pastorom v letničnej cirkvi v Štokholme. Rozprával som vám, ako som sa v štrnástich dostal do malého zboru, kde si ma pod patronát vzali starší ľudia, modlili sa za mňa a milovali ma. Odvtedy som sa naučil rešpektovať starších a dnes vidím, ako mnohí mladí rešpektujú mňa. Verím, že je to aj ovocie sejby minulých rokov.

Ako je to s tvojou misijnou prácou?
Samozrejme, ako ste počuli, som nesmierne šťastný, že som znova dostal povolenie navštíviť Indiu. A potom je tu Čína. Myslím si, že tam vidím najväčšie prebudenie v histórii. Zdá sa, že Čína sa do desiatich rokov stane najväčšou kresťanskou krajinou sveta. Nie sú to predpovede kresťanských organizácií, ale samotnej čínskej vlády. Odhaduje sa, že v Číne ročne uverí v Krista až sedem miliónov ľudí.

Prečo si myslíš, že práve v Číne prebieha takéto veľké Božie hnutie?
Je to kombinácia viacerých faktorov, ako sú modlitba, odovzdanie sa Pánovi a evanjelizácia. Myslím si tiež, že je to aj pre množstvo preliatej krvi mučeníkov v histórii krajiny. Je zaujímavé, že takým novým fenoménom je „prebudenie bielych golierov“, teda obrátenie podnikateľov a strednej triedy v Číne. Nie vždy je ľahké nájsť všetky „dôvody“, prečo Boh prináša prebudenie v tom alebo onom národe. Treba si pritom uvedomiť, že to je jednoducho Božie navštívenie. V Amerike sú farmári, ktorí sa nazývajú „harvesters“ (žatevníci), ktorí majú kombajny a všetky potrebné stroje na žatvu a vždy „nasledujú žatvu.“ Keďže Amerika je veľká krajina, žatva v jednotlivých štátoch nastáva v iných obdobiach. Keď je akurát na Floride, vycestujú tam, keď je v štáte Ohio, idú za žatvou tam. Podobné je to s nami, aj my musíme cestovať za žatvou. Momentálne vieme, že je v Číne, a tak tam „musíme“ ísť. Doslova nás prosia, aby sme tam začali nové biblické školy. Aj vo Vietname stále vidíme enormný rast zborov a hlad po Bohu.

Si známy výrokom, že nejdeme na misijné pole, aby sme niesli ovocie, ale zasadili stromy, ktoré ponesú ovocie.
Presne tak. Pavol mal Timotea, nie až tak zástupy, ktorým by kázal. Volám to metóda Pavol-Timoteus. Vybral si Timotea a trénoval ho. Myslím si, že práve táto metóda bola jedným z kľúčových faktorov prebudenia v našej generácii.

Ako vnímaš Európu?
Som nadšený z toho, čo Boh robí zvlášť vo východnej Európe, kam cestujeme v prevažnej miere. Stále vnímam, ako k vám každý rok chodím, že Boh má plány pre váš národ. Je tiež dôležité, aby ste znova učili o viere, aby veriaci nežili v strachu a neistote. Potrebujeme, aby nám Boh dal vieru pre národy, nielen

vieru na nové topánky. Takto sme začali a „v takejto rieke“ sme sa narodili. Ako včera večer, keď som kázal také jednoduché posolstvo na tému „Neboj sa!“ Pomyslel som si: „Ó, to bude pre nich až príliš prosté posolstvo...“ Ale Pán mi povedal: „Nie, káž to, lebo ľudia to potrebujú počuť.“

Máš nejaké svedectvo z misijných ciest?
Každý týždeň sa niečo deje (smiech). Nedávno som bol v Číne a na biblickej škole bola jedna žena, o ktorej som vedel, že bola na biblickej aj pred rokom. Tak som sa jej opýtal, prečo je tu znova. Povedala mi: „Viete, potrebujem si vypočuť to úžasné vyučovanie o krvnej zmluve ešte raz.“ To boli pre ňu ďalšie tri dni a pätnásť lekcií. Potom som vycestoval do ďalšieho mesta, kde máme tiež biblickú školu, a tá pani tam bola znova. Keď som ju uvidel na tretej biblickej škole, pristavil som sa pri nej a spýtal sa: „Zasa ste tu? Čo tu robíte?“ Odpovedala, „Viete, musím to Slovo počuť znova, tak ma to buduje!“ Opýtal som sa jej priamo: „Vy nepracujete? Nemáte zamestnanie, že si to môžete dovoliť?“ „Ó, nie, pracujem. Vo svojej spoločnosti zamestnávam stotisíc zamestnancov. Práve preto tak nevyhnutne potrebujem toto vyučovanie, aby som ich mohla získať pre Pána.“ To sa ma naozaj hlboko dotklo. Bola to bohatá podnikateľka, ktorá mala doslova nevyčerpateľné finančné zdroje, no išla do biblickej školy trikrát na jeden a ten istý predmet. Potom vzala svojich hlavných manažérov na Filipíny, kázala im Krista a potom ich krstila v mori. Toto je úžasné ovocie biblických škôl a tvár tejto pani je stále predo mnou ako svetlý príklad.

Otázky kládol Peter Čuřík

VÍZIA PRE CIRKEV V EURÓPE

Micael LUNDIN

Micael je pokorný muž, ktorý miluje misiu. Pod jeho vedením vyrástli mnohí kresťanskí lídri, ktorí dnes slúžia v Európe. V rokoch 1994-1997 bol riaditeľom Biblického centra Slova života, ktoré absolvovalo až 700 študentov z Čiech, Slovenska, Bulharska, Maďarska, Poľska. Založil tiež zbor Slova života v Brne a podieľal sa na počiatkoch misijnej práce v Československu. Okrem toho, že je výborným učiteľom Biblie a misionárom telom i dušou, behá maratóny a napriek tomu, že je Švéd, nepije kávu, len čaj. Je výborným poslucháčom s túžbou pozdvihnúť mladých ku Kristovi.

Micael, aj keď sa poznáme už veľa rokov, na našej konferencii si kázal po prvý raz. Keďže si precestoval našu krajinu aj v minulosti, povedz nám, aké boli tvoje dojmy teraz?

V osemdesiatych rokoch som veľa cestoval po Európe a tiež som pašoval Biblie do východnej Európy. Na Slovensku som po prvýkrát kázal v roku 1988. Neskôr sme v roku 1992 otvorili večernú biblickú školu v Bratislave aj v Brne, kam som sa neskôr presťahoval a začal dennú biblickú školu. V tom čase bolo ešte všetko veľmi nové, fascinujúce, no zároveň aj „divoké“. Dnes je, samozrejme, úplne nová doba a vidím zásadné zmeny vo vašej krajine a spoločnosti, no takisto v živote cirkvi. Pracovali ste po mnoho rokov a ustanovili ste pevné základy pre niečo, čo bude ešte oveľa väčšie, než teraz vidíte.

Na konferencii si veľa hovoril o cirkvi. Mohol by si sa s našimi čitateľmi podeliť o niekoľko základných myšlienok?

Verím, že potrebujeme niečo ako reformáciu cirkvi. Podľa Biblie je cirkev domom Božím, základom a pilierom pravdy. Boh stavia cirkev zo živých kameňov, ktorými sú jednotliví veriaci. Keď sa vydávame Bohu a cirkvi, stávame sa súčasťou niečoho, čo je väčšie ako sme my sami. Biblia hovorí o cirkvi ako o tele Kristovom – jedno telo, ktoré má ale mnoho údov. Každý máme inú úlohu, ale spoločne sme jedným telom. Keď sa však pozerám na myslenie západnej Európy, stali sme sa až príliš individualistickými. Všetko sa točí okolo toho, čo bude dobré pre mňa, aby som mohol naplniť svoje vlastné sny. Podobný spôsob myslenia sa môže vkradnúť aj do cirkvi, keď začneme rozmýšľať tak, že cirkev je tu na to, aby mi pomáhala naplniť moje sny. To je však úplné neporozumenie úlohy cirkvi! Sme tu na to, aby sme napĺňali Božie plány, a nie svoje! Nemôžem povedať, že som odovzdaný Bohu bez toho, aby som nebol odovzdaný cirkvi. Aj preto Boh pozdvihuje svoju cirkev, ktorá je jeho domom; našou úlohou je byť v tejto stavbe živým kameňom. Takúto cirkev bude Ježiš budovať a brány pekla ju nepremôžu. Boh vždy používal a bude používať cirkev. To vôbec nemusí znamenať len historické cirkvi, Boh chce zároveň pozdvihnúť nové silné miestne zbory. Keď hovorím silné, nemusí to na prvom mieste znamenať, že majú mnoho členov. Sila sa meria skôr kvalitou v duchovnom svete. Keď vo vašom národe povstane veľa takýchto cirkevných zborov, zmení to jeho celkovú duchovnú klímu.

Sme tu na to, aby sme napĺňali Božie plány, a nie svoje!

Si misijným riaditeľom v zbore *Christet Center* v meste Örebro vo Švédsku. Aký je tvoj pohľad na misiu?

Misia je veľmi centrálnou témou Biblie. Každý zdravý zbor by mal byť zapojený do misijnej práce. Niektoré cirkvi sú povolané k tomu, aby zakladali ďalšie zbory, no existuje aj mnoho ďalších foriem misie. Napríklad v našom zbore už mnoho rokov sponzorujeme deti v Ugande. Spolu s rodinou sme tam nejaký čas žili a len pred dvomi rokmi sme sa vrátili späť do Švédska. Pomáhať sirotám je veľmi na Božom srdci. V podobných projektoch sme zapojení aj v Keni a Izraeli. Pred piatimi rokmi sme začali cestovať do Čiernej Hory, ktorá je paradoxne jednou z najmenej zasiahnutých krajín sveta evanjeliom (je tam len niekoľko stoviek evanjelikálnych kresťanov). Uvedomil som si, že Čierna Hora nikdy nezažila duchovný prielom a potrebuje mnoho modlitieb. Každoročne tam preto organizujeme modlitebné zájazdy alebo konferencie. Verím, že to je stratégia, ktorú nám Pán

pre túto krajinu dal. Vždy treba hľadať Boží plán pre konkrétne miesto či krajinu a nielen kopírovať iných. V tom je variabilita misijnej práce, modliť sa, vychádzať na krátkodobé výjazdy, kázať, či presťahovať sa na nejaký čas do inej krajiny. Existuje ešte veľa národov alebo skupín, ktoré nikdy nepočuli evanjelium. Verím, že jednou z hlavných úloh cirkvi je ísť do celého sveta a kázať evanjelium všetkým národom. Prečo by mali v niektorých krajinách počuť evanjelium znova a znova a v iných vôbec?

Čo si myslíš o východnej Európe a aké sú podľa teba pred nami výzvy?

Prvýkrát som vycestoval do východnej Európy v roku 1980, teda už pred 34 rokmi. Odvtedy som bol v misijnej práci v tejto časti sveta neustále viac alebo menej zapojený, azda okrem trojročného obdobia, keď som bol misionárom v Indii a Ugande. Preto môžem naozaj povedať, že východnú Európu som si zamiloval. Žije tu toľko úžasných ľudí, ktorí si prešli aj utrpením počas komunizmu. Keď konečne padla železná opona, Boh pozdvihol nové zbory s mnohými mladými služobníkmi, ktorí boli kresťanmi len krátku dobu. Tých 25 rokov bolo veľmi dôležitých, pretože sa kládli základy pre ďalšiu generáciu a pre nasledujúce Božie hnutie. Asi sme si po páde opony všetci mysleli, že vo východnej Európe prepukne veľké prebudenie. Ale Boh má svoj harmonogram, ktorý sa môže líšiť od toho nášho. Boh počas toho obdobia položil pevné základy. Mnohí z vás ste kresťanmi prvej generácie a pripravujete pôdu pre svoje deti a novú generáciu kresťanských rodín. To je vašou výzvou a tiež najväčším poslaním.

Myslím si, že aj vy budete musieť čeliť výzve individualizmu, ako som už spomínal. Zhromaždenia a aktivity v cirkvi sú dôležité, ale sila cirkvi sa meria osobnou odovzdanosťou kresťanov Božiemu dielu. Takto si Boh buduje svoj dom v duchovnom svete, a tak začne mať cirkev vplyv v národe. Vo vašom zbore v Bratislave to vidím. Mnohí ste kládli obete, aby bol položený pevný základ, a verím, že Boh vás teraz vezme na novú úroveň. Začnete mať väčší vplyv v národe, budete schopní zasahovať spoločnosť v nových oblastiach. Som hlboko presvedčený o tom, že Boh vám dá „väčšie pódium“ na to, aby ste mohli hovoriť Božie slovo nielen v Bratislave, ale na celom Slovensku. Vaša doterajšia práca bola prípravou na to, čo je pred vami. Som veľmi rád, že môžem byť s vami v kontakte a považovať vás za svojich priateľov. Verím, že Boh bude na Slovensku konať veľké veci!

Otázky kládol Peter Čuřík

Boh uzdravuje aj na Slovensku!

Turné s Perom CEDERGÅRDHOM

Už niekoľko rokov usporadúvame evanjelizačné turné s naším hosťom zo Švédska a neprestáva nás udivovať Božia moc, ktorej sme svedkami či na námestiach, v kultúrnych domoch, alebo pri osobných návštevách chorých. Ježiš uzdravoval počas svojej pozemskej služby jednoducho preto, lebo sa nad chorými zľutoval (Mat 14:14). Veríme, že jeho zľutovanie sa nezmenilo. Turné s bratom Cedergårdhom opätovne organizujeme od 16. augusta 2014, podrobnosti nájdete na zadnej strane časopisu alebo na našej web stránke.

Po modlitbe uzdravená z alergie

Ninka mala od malička diagnostikovanú alergiu na čokoládu a citrusové plody. Lekárka nám oznámila, že tento problém ju bude sprevádzať po celý život. Hneď ako potajme niečo z týchto pochutín zjedla, okamžite opuchla a dusila sa. Vždy sme sa začali úpenlivo modliť za Božiu ochranu a museli sme neodkladne bežať do nemocnice, kde dostala injekciu. Keďže ako malé dieťa nemohla konzumovať to, čo majú ostatné deti najradšej, bola veľmi smutná a nešťastná a veľakrát sme ju museli upokojovať. Asi pred piatimi rokmi na jednej evanjelizácii Pera Cedergårdha v zbore Slovo života v Nitre Ninka vyjadrila prosbu, že chce byť uzdravená. Keď sme sa jej ako rodičia spýtali, či tomu verí, tak jednoznačne odpovedala, že áno. Spolu s Ninkou sme vystúpili dopredu, kde už boli sústredení ostatní. Per sa Ninky spýtal, aké má problémy a za čo sa má modliť k Bohu. Ona mu v krátkosti vyrozprávala celý príbeh. Per sa za ňu pomodlil a oznámil jej, že je definitívne uzdravená, a s úsmevom ju upozornil, aby ešte v ten istý večer nezjedla kartón čokolád. Vďaka Bohu, od daného momentu modlitby za uzdravenie Ninka nemá žiadnu alergiu a všetko je v úplnom poriadku!!!

Uzdravená miecha a nepotrebné barly

Asi pred desiatimi rokmi mala moja mamička haváriu a následkom úrazu sa jej začala zužovať miecha. Z toho dôvodu začala mať vážne komplikácie s chôdzou, začala chodiť o barlách a problém sa neprestajne zhoršoval. Lekári ju pripravovali na skutočnosť, že jedného dňa skončí na vozíčku. Mamičke som veľakrát hovoril o Bohu a pred niekoľkými rokmi uverila v Pána Ježiša Krista. Pred dvoma rokmi som ju pozval na jednu evanjelizáciu do Serede s tým, že Pán Boh dokáže uzdraviť aj tento problém a môže byť v poriadku, samozrejme, ak tomu verí. Na moju otázku odpovedala, že verí, a prišla do Serede. Po modlitbe brata Pera Cedergårdha sa nielenže upravil miechový kanál, prestali jej tŕpnuť nohy, ale jej aj dorástla noha a od toho dňa už nechodí o barlách. Keď sme prichádzali do kultúrneho domu na evanjelizáciu, nestíhala ona mne, a keď sme večer odchádzali z kultúrneho domu, ja som zasa nestíhal jej. Začala chodiť tak rýchlo a svižne, akoby mala 20 rokov. Na jej tvári bolo vidieť úžasné nadšenie, radosť a vďačnosť Bohu za uzdravenie a vyriešenie mnohých problémov a komplikácií, ktoré by ju čakali. Po tejto evanjelizácii bola na všetkých ostatných stretnutiach s bratom Perom Cedergårdhom v rámci turné po Slovensku a vždy doviezla so sebou plné auto dôchodcov, ktorým svedčila, aký je Pán dobrý!

Stanislav Kunák, riaditeľ Teen Challenge Slovakia

4 roky v úžasnej Indii

Mirkine misijné dobrodružstvo

KRAJINA OBROVSKÝCH KONTRASTOV

India je nepochybne jednou z najzaujímavejších a najrozmanitejších krajín sveta. Hneď po vystúpení z lietadla sa človek stretáva s nespočetným množstvom rôznych vnemov – stovky vôní, farieb a zvukov sa miešajú s davom hnedých Indov a množstvom náboženských tradícií. Chrámy a svätyne sú takmer na každom kroku. Ľudia sú veľmi vnímaví na duchovný svet a uctievajú úplne všetko – stromy, zvieratá a okolo 330 miliónov rozličných božstiev a bôžikov. Vôňa kadidla sa mieša so zvukom bubnov a nábožných piesní. Čo sa týka kontrastov, na ulici je možné bežne vidieť žobrákov, novonarodené nemluvniatka len tak pohodené a plačúce, zatiaľ čo o pár metrov ďalej sa týčia vysoké presklené obchodné centrá,či historické stavby a čarokrásne záhrady plné tropickej flóry. Nie je problém na jednej strane vidieť syna, ktorý vezie svojho staručkého otca na bicykli na nosiči na jeho poslednej ceste na kremáciu, keďže si nemôže dovoliť zaplatiť taxík, a hneď vedľa bohatého Inda v najmodernejšom type mercedesu. India má rozlohu 3 milióny km^2 a viac ako miliardu obyvateľov, rozpráva sa tu 14 hlavnými jazykmi a až 70% populácie tvorí mladá generácia.

INDIA A KRESŤANSTVO

Hoci hinduizmus je zakomponovaný v samotnom názve krajiny (Hindustan – krajina hinduistov), pričom vyznávači hinduizmu tvoria viac ako 80% obyvateľstva, sú tu zastúpení aj moslimovia, sikhovia, budhisti, jainisti a, samozrejme, kresťania rozličných denominácií. Hoci podľa štatistík tvoria kresťania z celkového počtu len asi 2,4%, vplyv kresťanskej cirkvi sa neustále zväčšuje. Za posledné roky narastajú počty prevažne letničných a charizmatických veriacich, hlavne na vidieku, a vznikajú nové cirkvi a skupinky. Kresťanstvo v Indii má dlhoročnú tradíciu, ktorá siaha až k samotnému apoštolovi Tomášovi. Ten podľa tradície pristál na juhozápadnom pobreží Indie v roku 52 n.l. Tradujú sa príbehy o tom, ako zázračne uzdravoval chorých a z mnohých vyháňal nečistých duchov. Hoci sú kresťania v menšine, sú to práve kresťanské vzdelávacie inštitúcie, ktoré sú považované za najkvalitnejšie a ktorými prešlo mnoho generácií vysoko vplyvných Indov. Dokonca aj veľký vodca národa – Mahátma Gándhí, ktorého inšpiroval život Pána Ježiša Krista, získal svoje vzdelanie na jednej z misijných škôl.

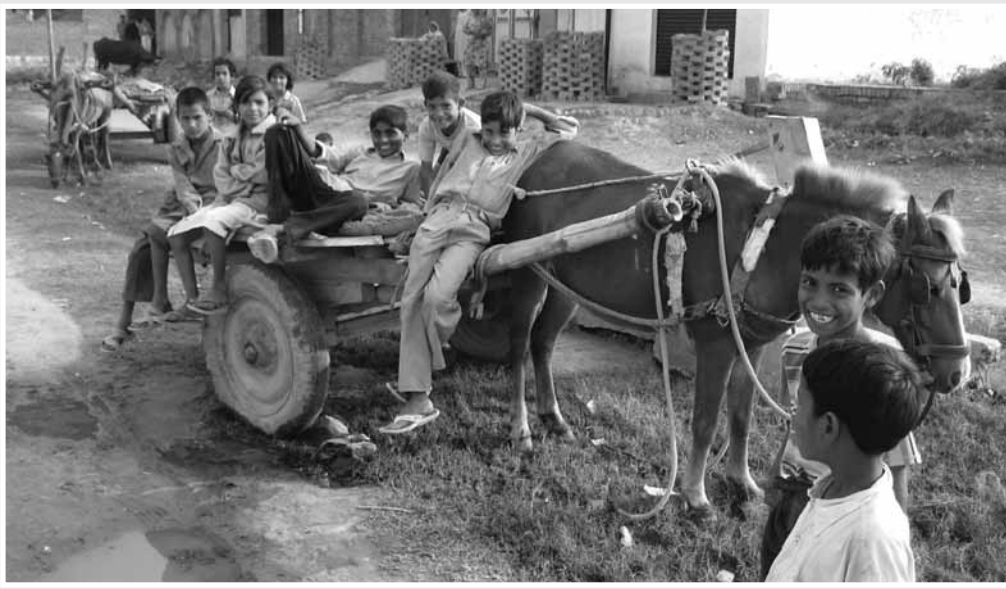

MISIJNÁ PRÁCA CIRKVI SLOVO ŽIVOTA

Slovo života začalo v Indii pôsobiť už v roku 1996 prostredníctvom cestujúcich misionárov, ktorí začali spolupracovať s miestnymi zbormi a otvárať biblické školy po celej Indii – napríklad na západe krajiny v štátoch Gudžarát, na juhu v Kérale, na východe v štáte Západné Bengálsko a v hlavnom meste – Naí Dillí. Výsledkom bol enormný rast domácich zborov a stovky nových veriacich. Okrem toho cirkev Slovo života vysiela každý rok viacero tímov na posilnenie cirkví a organizuje evanjelizačné kampane, množstvo konferencií a seminárov pre vedúcich indických cirkví so stovkami účastníkov. Cirkev Slovo života sa zaoberá aj humanitárnou a sociálnou prácou, a to hlavne prostredníctvom nadácie„Indian Children“ (Indické deti), ktorá funguje od roku 1998 a zameriava sa hlavne na pomoc chudobným a opusteným deťom.

Hoci indickí veriaci sú zvyknutí a s radosťou vítajú veľké evanjelizačné ťaženia, či uzdravujúce zhromaždenia a niekoľkodňové konferencie, je im pomerne cudzie pravidelné vyučovanie Božieho slova. Práve toto je však kľúčom k prebudeniu nielen cirkevných zborov a spoločenstiev, ale i celého národa, preto ostáva služba cez denné biblické školy prioritou. Kresťania v Indii potrebujú byť pevne zakorenení v Božom slove. Nachádzajú sa totiž v prostredí, ktoré je možno viac ako iné poznačené náboženským relativizmom. Hinduizmus je otvorený pre akékoľvek duchovné pravdy a Ježiš

Kristus je považovaný len za jedného z asi 330 miliónov božstiev hinduistického panteónu – je všeobecnou mienkou, že Ježiš Kristus spolu s Višnom, Šivom či Krišnom „áno“, ale Ježiš Kristus ako Jediná Cesta, Pravda a Život „nie“. Na rozdiel od osobného kresťanského Spasiteľa, hinduizmus uctieva božstvá, ktoré nedávajú žiadnu záruku, nikdy nevyriekli, že milujú niekoho osobne, nestarajú sa o problematiku hriechu človeka (za hriech každý platí smrťou a reinkarnáciou).

FORMOVANIE UČENÍKOV V INDII

Je úžasné vidieť, ako sa životy jednotlivých študentov menia počas ôsmich mesiacov v biblickej škole. Pre mňa bolo úžasným privilégiom byť súčasťou tejto úžasnej práce. Vyučovala som štyri roky na rôznych biblických školách a duchovne formujúcich seminároch pre vedúcich cirkvi na mnohých miestach Indie. Hoci jednotlivé predmety sú identické s vyučovacím plánom ostatných biblických škôl cirkvi Slovo života po celom svete, vyučovanie na indických biblických školách je svojím spôsobom veľmi špecifické. Vo väčšine prípadov totiž veriaci pochádzajú z hinduistických rodín a sú vo svojej rodine vlastne prvou generáciou kresťanov. Na začiatku nemajú žiadne poňatie o tom, vôbec že ešte existuje nejaký ďalší svet mimo Indie – niektorí si dokonca myslia, že Ježiš sa narodil v horskej dedinke v Himalájach a bol pokrstený v posvätnej rieke Ganga. Títo študenti musia čeliť výzvam, ktoré v Európe vôbec nepoznáme. Ak študent pochádza z hinduistického prostredia, a najmä z dediny, obrátiť sa proti študentovi nielen vlastná rodina, ale aj celá komunita, čo znamená, že sa nielenže nemôže vrátiť domov, ale musí sa aj odsťahovať. Veľakrát študentov našej školy týrajú aj fyzicky – vyhrážajú sa im a bývajú aj fyzicky napadnutí. Čo sa týka priebehu vyučovania, musela som napríklad používať oveľa viac ilustrácií z bežného života a snažiť sa o nepretržitý kontakt s triedou formou otázok a odpovedí. Asi najväčšou výzvou bolo vyučovať predmet „Izrael“ na severe Indie – keďže 99% študentov počulo o Izraeli len to, že sa spomína v Biblii, a niektorí si mysleli, že je to gurmánska špecialita... Máme biblické školy na východe, ako i severovýchode a severe Indie – v blízkosti Himalájí, kde sa zhromažďujú študenti zo štátov Nágsko, Ásam, či priamo z Nepálu. Mnohí z nich sú odhodlaní po skončení školy ísť do oblastí, ktoré ešte evanjelium nezasiahlo, ako je napríklad susedný Bhután. Počuli sme mnoho úžasných svedectiev o študentoch z bývalých ročníkov, ako denne vytrvalo evanjelizujú na miestach, ktoré sú ťažko prístupné a kde evanjelium Pána Ježiša Krista zatiaľ nepreniklo. Mnohí z nich putujú desiatky kilometrov, aby priniesli evanjelium čo i len jednej rodine. Cestujú po horských dedinkách a kážu evanjelium budhistom, ako aj hinduistom. Zároveň sa modlia za chorých a núdznych. Niektorí ich vyhodia, či dokonca zbijú, no mnohí ich s radosťou prijmú.

Študenti sa modlia za chorých a núdznych. Niektorí ich vyhodia, či dokonca zbijú, no mnohí ich s radosťou prijmú.

Okrem toho pravidelne trénujeme aj vedúcich zborov v hlavnom meste Dillí v cirkvi pastora Thomasa Georgea a vedúcich cirkví v indickom štáte Džárkhand. V tomto roku sme po prvýkrát otvorili aj druhý ročník pre absolventov niektorého z prvých ročníkov z predchádzajúcich rokov. Už dlhšie sme pociťovali túto potrebu – mať špeciálny vzdelávací program pre tých, ktorí sú v aktívnej kresťanskej službe – či už ako pastori, vedúci domácich cirkví, prípadne vedúci práce s deťmi.

Našimi biblickými školami a programami pre vedúcich prešlo už niekoľko tisíc vedúcich a študentov. V tomto roku sme napríklad vyučovali 200 študentov v prvom ročníku biblickej školy, okolo 500 vedúcich a 40 študentov v druhom ročníku.

MIRKA, AKO DLHO SI BOLA V INDII?
Takmer štyri roky som učila na biblickej škole, kde sa školský rok začína v septembri a končí v máji.

AKO VYZERAL TVOJ BEŽNÝ PRACOVNÝ DEŇ?
Ak som necestovala, či nevyučovala, tak sme bežne vyrážali z domu ráno pred ôsmou a vracali sme sa večer. Práca na misijnom poli nespočíva len v praktickej, či duchovnej činnosti, je s tým spojenej aj veľmi veľa administratívnej práce – plánovanie rozvrhu biblickej školy, komunikácia s učiteľmi, zabezpečovanie leteniek, ubytovania, programu, komunikácia so študentmi, príprava podkladov a materiálov pre študentov. V kancelárii sme každý deň začínali polhodinovou modlitbou za konkrétny deň s prosbou o Božiu pomoc a vedenie. Keď sme nemali vyučovanie, tak som sa venovala administratívnej práci, spojenej s chodom biblických škôl.

Počas vyučovania som zažívala aj veľa dobrodružstiev – väčšinou som do miesta určenia cestovala aj 12 hodín sama vlakom, potom divočinou džípom ešte ďalšie hodiny. Niektoré biblické školy sme mali v blízkosti džungle, takže viackrát sa stalo, že sme v našej provizórnej budove z plechu mali návštevu divých slonov, ktoré sa sem-tam aj pohostili na surovinách, určených na obed pre študentov.

ČO SA ŤA NAJVIAC DOTKLO?
Jednoznačne ľudia – hlavne ich otvorenosť a srdečnosť. A to nielen kresťania. Tí najchudobnejší, ktorí žijú aj s dvoma troma novonarodenými deťmi na ulici bez akýchkoľvek prostriedkov, sa na vás usmejú, keď ich míňate. My sa veľakrát sťažujeme, čo nám všetko chýba a na čo máme nárok, títo ľudia sa vedia tešiť z úplných maličkostí. Dokonca vo svojom utrpení myslia na druhých. Ja som ich prišla povzbudiť, no oni povzbudili mňa. Veľmi sa ma dotkol príbeh, ktorý zažila Matka Tereza v Kalkate. Navštívila hinduistickú rodinu s malými deťmi, ktorá zomierala od hladu. Priniesla im aspoň vrece ryže na zmiernenie ich utrpenia. O chvíľu matka na niekoľko minút zmizla. Keď sa vrátila, bola bez ryže. Na otázku, čo s ňou spravila, odpovedala, že ich moslimskí susedia majú tiež deti, ktoré sú hladné. My vo svojom utrpení máme tendenciu myslieť len na seba, avšak títo nádherní ľudia sa vo svojich ťažkostiach vystierajú k iným. Pokiaľ ide o duchovnú oblasť, tak sa ma najviac dotkol ich hlad po Božom slove a Duchu Svätom. Veľakrát prijímali krst Duchom Svätým ešte pred modlitbou.

Väčšinou som do miesta určenia cestovala aj 12 hodín sama vlakom, potom divočinou džípom ešte ďalšie hodiny.

NA ČO JE PRE NÁS EURÓPANOV NAJŤAŽŠIE SI ZVYKNÚŤ?
Pre mňa to bol predovšetkým hluk a úplne iné zmýšľanie ľudí. Nikto sa nikam neponáhľa, najdôležitejší nie je výsledok, ale ľudia. Trvá pomerne dlhý čas, kým sa človek zmieri s tým, že kultúru nezmení, že sa musí zmeniť on. A určite som sa naučila väčšej trpezlivosti. Treba sa vedieť vyrovnať aj s intenzívnym duchovným tlakom, ktorý je v kultúre s uctievaním miliónov božstiev asi úplne normálny...

ČOMU SA MOŽEME NAUČIŤ OD INDICKEJ CIRKVI?
Mňa najviac oslovila úplná odovzdanosť Pánovi a Jeho službe. Väčšina Indov nemá materiálne zázemie ako my u nás na Slovensku či v Európe. To znamená, že ak sa niekto obráti, tak sa vydá Pánovi na 100%.

Otázky kládol Martin Hunčár

Cirkev drží krok s rastom populácie

Rast cirkví vo svete drží krok s rastom celosvetovej populácie, no ich nárast nie je rapídny. Autorom článku je misionár Justin Long, ktorý zostavil diagram rastu cirkví na základe Atlasu kresťanstva vo svete, edície z roku 2010. Graficky vyhodnotil rast populácie a cirkví počas posledných sto rokov a poukázal na štyri všeobecné tendencie:

1. **Veľmi rýchly rast.** V deviatich krajinách bol nárast cirkví päťnásobne väčší ako nárast populácie. Všetky cirkvi začali v malom, pričom v piatich krajinách sa rozrástli do takej miery, že presiahli milión ľudí. Napríklad krajina Burkina Faso sa rozrástla z neveriacich na 3,4 milióna veriacich. Ďalšími sú Čad, Stredoafrická republika, Bhután, Nepál a Čína. Takáto rýchosť rastu cirkví sa nepovažuje za bežnú.
2. **Stagnujúci rast.** V 78 krajinách sa rast cirkví zhodoval s rastom ich populácie. Napríklad v Spojených Štátoch percento rastu kresťanov v porovnaní s rastom populácie nenarastá, zostáva rovnaké. Toto zistenie je bežným faktom vo väčšine kresťanských populácií, no môže sa objavovať aj v krajinách, kde je kresťanstvo príliš kontrolované. Narodenia, úmrtia, sťahovanie a kresťanskí vysťahovalci sú faktormi, ktoré prispievajú k daným štatistikám vo väčšej miere ako obracanie sa ľudí.
3. **Pokles.** V 82 krajinách bol zaznamenaný pomalší rast cirkví v porovnaní s rastom populácie, pričom v niektorých krajinách sa rast cirkví dokonca znížil. V Iraku napríklad percento kresťanov pokleslo zo 6,4 % na 2,5 % a v Turecku z 21 % na 1,6 %.
4. **Stabilný, stály rast.** V 63 krajinách bol rast cirkví o niečo rýchlejší ako rast populácie, i keď to nebol päťnásobný nárast. Príkladom sú Zambia, Keňa, Nigéria, Omán a India.

Long publikoval podobné celosvetové diagramy na témy: evanjelizácia cirkví, dopad kresťanstva na korupciu a prehľad krajín s najväčšou a najmenšou kresťanskou populáciou. Viac na http://www.justinlong.org/global-diagrams

Alfa kurzy v britských väzniciach

Alfa kurzy sú prednášky o základných pravdách kresťanskej viery spojené s diskusiou pri príjemnom občerstvení. Organizuje ich až 80 % väzníc v Británii, absolvovalo ich už 250000 väzňov a majú pozitívny vplyv aj na najsurovejších z nich. Po prepustení je u nich niekoľkonásobne menší výskyt opätovnej kriminality v porovnaní s ostatnými. Naďalej zostávajú v spojení s miestnou cirkvou a CFEO, organizáciou, ktorá sa stará o bývalých trestancov.

Shana Taylora odsúdili za dva pokusy o vraždu a vyprovokovanie väzenských vzbúr. Svoj trest si odpykával vo väznici s maximálnou ochranou. Väčšinu času strávil na samotke, miestni úradníci ho označili za šiesteho najnebezpečnejšieho väzňa v krajine. Na Alfa kurz sa dostal náhodou. Jedného dňa prišiel na bohoslužbu a kvôli občerstveniu zostal až do konca. Posolstvo o odpustení ho veľmi zaujalo a vyslovil jednoduchú modlitbu: „Pane, ak si skutočný, príď do môjho života, pretože nevávidím to, aký som.“ Z násilného kriminálnika sa stal horlivý kresťan. Začal vypomáhať aj na ďalších dvoch Alfa kurzoch. V súčasnosti je už sedem rokov na slobode a za ten čas nespáchal žiaden trestný čin.

Ďalší kriminálnik, medzinárodný obchodník a pašerák drog Michael Emmett, odsúdený na 12 rokov, tiež našiel Ježiša na Alfa kurze. Väzenského kňaza tieto kurzy veľmi nadchýnali a pozval tím Nicka Gumbela, aby u nich slúžili. Mnoho väzňov sa obrátilo k Bohu a sám Emmett hovorí, ako okamžite nadobudol pocit, že Boh je reálny. Emmetta potom premiestnili do ďalších troch väzníc a vo všetkých sa angažoval za Alfa kurzy, z ktorých sa stal dôležitý nástroj rehabilitácie väzňov. Po prepustení pomáhal organizovať Alfa kurzy vo väzeniach v Hong Kongu, Južnej Afrike a Južnej Kórei.

Zdroj: Charlie Burton, Joel News International

Husitské hnutie (po r. 1415)

Nasledovníci Jána Husa začali vysluhovať Večeru Pánovu ***„pod obojím“*** – teda vysluhovali všetkým účastníkom aj kalich, nielen oblátku. Husovi iste ešte priťažilo, že im túto prax písomne odobril. Kalich sa postupne stal symbolom Husových nasledovníkov, ktorých začali nazývať ***„kališníci“*** (v latinskej verzii *utrakvisti*).

Po Husovom upálení vznikol v Čechách zväz husitskej šľachty a proti nemu sa sformoval zväz katolíckej šľachty, ku ktorému sa pridal aj sám kráľ Václav IV. napriek tomu, že predtým Husa podporoval. V roku 1418 nový pápež Martin V. poslal do Čiech list s výzvou, aby odvolali Husove bludy. V Čechách to podnietilo ľudové nepokoje. Začali sa konať ľudové zhromaždenia na horách, kde kňazi vysluhovali Večeru Pánovu „pod obojím“. Veľké ľudové zhromaždenie na Bzej hore 17. septembra 1419 prijalo husitský program vyjadrený v tzv. ***Štyroch pražských artikulách***:

1. slobodné hlásanie Božieho slova (slobodné v tomto kontexte znamenalo bez prímesí ľudských tradícií),
2. podávanie eucharistie pod obojím (chlieb a víno pre všetkých),
3. zákaz panovania kňazov nad svetským majetkom,
4. trestanie smrteľných hriechov, najmä verejných, v každej spoločenskej vrstve bez rozdielu.

Husitstvo sa však nedá chápať ako jednoliaty celok – existovali medzi nimi výrazné rozdiely. Najvýznamnejšími stranami boli ***umiernená pražská strana***, ktorá sa snažila presadiť najmä uvedené štyri články a bola viac otvorená o nich rokovať, a ***radikálna táborská strana***, ktorá založila české mesto Tábor, nazvané podľa izraelskej hory Tábor. Táto strana sa usilovala reformovať podľa Písma celý život:

„Prestali sa modliť k svätým, neuctievali ich pozostatky, neverili v očistec, vysluhovali len dve sviatosti. O Večeri Pánovej vypracovali osobitné učenie, ktoré potom prevzala aj Jednota bratská. Pán Ježiš pri nej nie je prítomný telesne, ale posvätne, duchovne, mocne a pravdivo. Namiesto hostie podávali chlieb. Omšu odstránili. Za mŕtvych sa nemodlili. S cirkvou rímskou sa rozišli do takej miery, že si zvolili vlastného biskupa…“ (R. Říčan)

„Prestali sa modliť k svätým, neuctievali ich pozostatky, neverili v očistec, vysluhovali len dve sviatosti.

V roku 1420 pápež vydal na husitov kliatbu a vyzval na vyhladenie toho „svätokrádežného zlorečeného národa“. Ako motiváciu sľúbil odpustenie všetkých hriechov. V marci 1420 bola proti husitom vyhlásená vyhladzovacia ***krížová výprava***, ktorá obľahla Prahu.

Husiti sa ocitli v ohrození života a rozhodli sa postaviť na obranu. Začalo sa obdobie husitských vojen. V tomto čase sa na ich čelo postavil ***Ján Žižka*** – vojenský génius, ktorý ich viedol až do svojej smrti v roku 1424 a nebol nikdy porazený. Stal sa osobnosťou, ktorá dokázala zjednotiť rôznorodých husitov a pod jeho vedením vybojovali fenomenálne víťazstvá. Po Žižkovej smrti husitské vojská bojovali pod velením táborského kňaza ***Prokopa Holého***. Najskôr išlo len o obranu na českom území, neskôr husiti podnikali výpravy aj do okolitých území, kde šírili svoje presvedčenie. Vydali množstvo manifestov, ktoré rozoslali na všetky strany Európy a v ktorých vyzývali na očistu cirkvi.

V roku 1420 pápež vydal na husitov kliatbu a vyzval na vyhladenie toho „svätokrádežného zlorečeného národa“.

Ukázalo sa, že krížové výpravy boli proti husitom neúčinné – nebolo ich možné poraziť a v známej ***bitke pri Domažliciach*** križiaci utiekli ešte pred samotným bojom, údajne po tom, ako počuli husitov odhodlane spievať svoju hymnu *Ktož jsou Boží bojovníci*.

To konečne presvedčilo cirkevných hodnostárov, aby pozvali husitov na rokovanie. Výsledkom rokovania na koncile v švajčiarskom Bazileji (1431) boli tzv. ***Bazilejské kompaktáta***, ktoré boli oklieštenou verziou Štyroch pražských artikúl. Táborská ani Žižkova strana (po jeho smrti zvaná *sirotci*) ich však neuznala, keďže v nich bolo oproti pražským artikulám toľko výhrad, až sa stali možným východiskom pre rekatolizáciu Čiech. V dôsledku toho vznikol medzi husitmi rozkol s tragickými následkami. Umiernení Pražania sa spojili s katolíkmi a porazili táboritov a sirotkov v ***bitke pri Lipanoch*** 30. mája 1434. Chytili sa však do vlastnej siete – Bazilejské kompaktáta cirkevní hodnostári príliš nedodržiavali a v roku 1462 ich pápež Pius II. už nepotvrdil, čím stratili platnosť.

Hoci husitom nemôžeme upierať právo na obranu, predsa je len zaujímavý názor iného veriaceho mysliteľa tej doby – ***Petra Chelčického***, duchovného otca *Jednoty bratskej*, ktorý síce s husitmi sympatizoval, ale celý čas učil, že boj kresťanov sa odohráva v duchovnej rovine a meč im do rúk nepatrí.

Tomáš Póčai

Zdroje: *Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva. Banská Bystrica: Trian, 2007; Wikipédia – Slobodná encyklopédia; Rudolf Říčan: Od úsvitu reformace k dnešku*

NADÁCIA DOBRÁ BUDÚCNOSŤ A NÁDEJ
Vás pozýva na
„špeciálnu“ nedeľu s Hannesom a Vierkou LIEBEOVCAMI

Tomášikova 30, Bratislava,
27.7. 2014 o 10:00 v Slove života

Pozývame vás na stretnutie, kde sa dozviete čerstvé informácie o nadácii Good Future and Hope, ktorá pomáha deťom v Ugande. Detský domov postavený na „zelenej džungli“ prechádza postupnými vylepšeniami, najnovšie sa stavia studňa s pitnou vodou a pripravuje stavba školy. Hannes je vrcholovým manažérom softvérovej firmy, ktorý svoj voľný čas venuje týmto deťom. Vierka veľa cestuje po celom svete, a okrem tejto nadácie vedie rozrastajúcu sa službu v Mjanmarsku.

Evanjelizačný partner

Kto je evanjelizačným partnerom?
- modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré poriadame.
- Pravidelne, napríklad mesačne, prispieva sumou, ktorú si sám zvolí

Kam smeruje finančná podpora?
- na evanjelizačné náklady (prenájmy, doprava, letáky, odmena misijným pracovníkom)
- na misiu v zahraničí

Ako platiť?
Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: SK87 0200 0000 0000 6843 4112, Swift: SUBASKBX, var.s.20

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJETKY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú. 68434112 / 0200 s príslušným variabilným symbolom buď jednorazovo alebo pravidelne.

Misijné a dobročinné projekty		var.symbol
časopis	*Víťazný život*	*11*
evanjelizácie SR	*Evanjelizačný partner*	*20*
Dary na prácu zboru SŽ	*Dobrovoľné príspevky*	*1*
Pomoc sociálne slabým	*Služba pomoci SŽ*	*22*
Podpora misie	*Misia India*	*24*
Sužba sirotám	*Nadácia GF&H Uganda*	*23*
Celosvetová misia	*Misia Livets Ord Uppsala*	*26*
Podpora detskej služby	*Detský tábor Slova života*	*54*
Podpora projektu	*Budova Slova života*	*3*

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 3 000 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 350 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na:

VÚB BA – centrum,
č. ú.: 68434112/0200, var.s. 11.

NOVÉ KNIHY

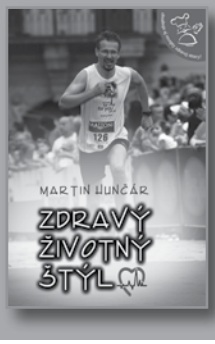

ZDRAVÝ ŽIVOTNÝ ŠTÝL
Martin Hunčár

Urobte niečo pre svoje telo i dušu!

211 strán
mäkká väzba,
15 x 21 cm
Slovo života international Bratislava 2014

Cena : 8,50 €

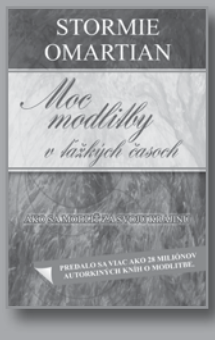

MOC MODLITBY V ŤAŽKÝCH ČASOCH
Stormie Omartian

Ako sa modliť za svoju krajinu? Život prináša mnoho problémov, ale s modlitbou sa im čelí oveľa ľahšie.

121 strán
Slovo života international Bratislava 2014

Cena : 6,90 €

NADPRIRODZENÝ ŽIVOT KRÁĽOVSKÝCH DETÍ
Kris Vallotton a Bill Johnson

Táto kniha ukazuje vašu pravú identitu detí Kráľa – kráľovských dedičov večného Božieho kráľovstva.

335 strán, mäkká väzba, 15 x 26 cm, GD Identity

Cena : 13,00 €

Objednajte si kázne na CD:

22.6.2014	**Čuřík Peter**	**Bdejte a modlite sa, aby ste nevošli do pokušenia!**	**CD mesiaca**	**2,30 €**	C1406221
15.6.2014	Vrábel Vladimír	Evanjelium je mocou Božou !		2,30 €	C1406151
8.6.2014	Čuřík Peter	Pozvi Božieho Ducha do svojej 13. komnaty		2,30 €	C1406081
1.6.2014	Čuřík Peter	Len buď silný a odvážny!		2,30 €	C1406011
25.5.2014	Hunčár Martin	Keď vidíš prekážku, zdolaj ju!		2,30 €	C1405251
18.5.2014	Čuřík Peter	Cena a privilégia učeníctva		2,30 €	C1405181
11.5.2014	Čuřík Peter	Pokoj a pomazanie II. (tichý jemný hlas)		2,30 €	C1405111
4.5.2014	**Čuřík Peter**	**Pokoj a pomazanie I. (ako sa láme jarmo)**	**CD mesiaca**	**2,30 €**	C1405041
26-27.4.2014		**Konferencia viery 2014**		**5 €**	MP3
20.4.2014	Hunčár Martin	Veľkonočné posolstvo pre celú rodinu		2,30 €	C1404201
13.4.2014	Rudolf Andrej	Boh hľadá stratených. A čo ty?		2,30 €	C1404131
6.4.2014	**Čuřík Peter**	**Cirkev ako Matúšov dom (prečo bol Ježiš atraktívny pre hriešnikov)**	**CD mesiaca**	**2,30 €**	C1404061
30.3.2014	Hunčár Martin	Nechodíme videním, ale verou		2,30 €	C1403301
23.3.2014	Čuřík Peter	Cirkev, ktorá nestojí na Petrovi		2,30 €	C1403231

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 2/2014
Registračné číslo Ministerstva kultúry: ISSN 1338-1717, EV 3275/09
štvrťročník, jún 2014
15. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998
tel./fax: 02-20929311
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady: Peter Čuřík, Martin Hunčár, Lenka Bašnárová,
Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomaštíková
Fotografie: Martin Hunčár, Andrea Žemlová, Naďka Jančárová, Mirka Vajdová, Vlado Vrábel
Prešlo jazykovou korektúrou.

KONFERENCIA VIERY 2014

MISIA V INDII

ALFA KURZ

Ježiš uzdravuje!

Príďte sa o tom presvedčiť v mnohých mestách po celom Slovensku

Turné s Perom Cedergårdhom: 17. - 27. augusta

PROGRAM

BRATISLAVA *Hviezdoslavovo námestie*
16.8. SOBOTA OD 18,00 DO 20,00
BRATISLAVA *Tomášikova 30*
17.8. NEDEĽA OD 10,00 DO 12,30
BRATISLAVA *Hviezdoslavovo námestie*
18.8. PONDELOK OD 18,00 DO 20,00
20.8. **TOPOĽČANY**
22.8. **KOMÁRNO**
23.8. **BANSKÁ BYSTRICA**
24.8. **BANSKÁ ŠTIAVNICA**
25.8. **NITRA**
26.8. **ŽILINA**
27.8. **ŽILINA**

Ako riaditeľ pracujem s ľuďmi s drogovými závislosťami v Teen Challenge Slovakia už päť rokov. Naši klienti majú „vďaka“ svojej drogovej histórii mnohé špecifické ochorenia, medzi ktoré patria aj veľmi vážne typy ťažko liečiteľných žltačiek, ktorých liečba je veľmi drahá. Po Perovej modlitbe sme na vlastné oči videli zázrak uzdravenia, čo neskôr u troch klientov potvrdili aj laboratórne testy. Lekári boli veľmi prekvapení, jeden z klientov má v lekárskej správe dokonca napísanú vetu vo význame, že jeho úplné uzdravenie si z lekárskeho hľadiska nevedia vysvetliť.

Stanislav Kunák, riaditeľ Teen Challenge Slovakia

KRESŤANSKÉ CENTRUM

SLOVO ŽIVOTA

KAŽDÚ NEDEĽU o 10.00 h

2. posch. | tel.02-20929311

www.slovozivota.sk

◆ na Tomášikovej 30 v areáli Omnie ◆
◆ Kapacita: 300 ľudí, cca 700 m² ◆
◆ Bohoslužby pre dospelých i deti, vydavateľstvo,
predajňa kníh (otvorená aj počas týždňa), kaviareň, miestnosť pre mamičky s deťmi ◆
◆ Ste u nás srdečne vítaní každú nedeľu o 10:00 hod. ◆